

El dia de la reforma

Dg, 31/10/2010 per Catalunya Religió

(David Casals/CR) Va ser un 31 d'octubre quan es va iniciar la Reforma, data que reformen les anomenades esglésies protestants històriques. Fou l'any 1517 quan un jove majo agustí, Martí Martí Luter (1483-1546) va penjar les seves '[95 tesis](#)' a la porta de la capella del castell de Wittemberg, a l'actual Alemanya.

Les idees de Martí Luter es van estendre com la pólvora, gràcies al paper decisiu que va jugar la impremta. En poc més de dues setmanes, ja havien circulat per tot Alemanya, i en dos mesos ja ho havien fet per tot Europa.

El propòsit inicial de Luter no era fer un 'cisma', sinó denunciar públicament el comerç d'indulgències per part de l'Església Catòlica. Tot i això, finalment fou excomulgat, al mateix temps que les seves idees s'anaven difonent per Europa i contaven cada cop amb més adeptes, amb el suport decisiu de molts dels prínceps alemanys.

Tots aquests inicis de la Reforma queden narrats amb detall i rigor històric a la pel·lícula '[Luter](#)', protagonitzada per Joseph Feiness, que es va estrenar l'any 2005.

D'altra banda, el Canal 33 va retransmetre un 'Culte de la Reforma' organitzat pel [Consell Evangèlic de Catalunya](#), i que es pot tornar a veure a la pàgina web de [TV3](#).

Des dels seus inicis, la Reforma ha estat un moviment plural, amb diferents esglésies, independents entre elles, que se consideren hereves del reformador alemany: anglicans, luterans, reformats o presbiterians -calvinistes-, metodistes, baptistes i pentecostals, entre altres.

Els principis que des del segle XVI han diferenciat els protestants són 'Sola gratia' -només Crist salva-, 'sola fides' -la fe i no les obres és l'únic que pot salvar l'ésser humà, 'sola scriptura' -la Bíblia és la única font de revelació i norma de vida- i 'Solo Christo', l'únic fonament de la fe és Jesús.

A Espanya i a Catalunya, la Inquisició va impedir que arrellessin els nuclis incipients de pensament protestant, que van aparèixer al llarg del segle XVI

sobretot a Sevilla i Valladolid, i precisament, Miguel Delibes en la seva novel·la ['El hereje'](#) descriu les vivències del grup que es va formar a la ciutat castellana.

El protestantisme apareixeria de nou a Espanya a finals del segle XIX. A causa de la revolució liberal de 1868, es va reconèixer per primera vegada el principi de Llibertat Religiosa, fet que va possibilitar que arribessin les primeres missions evangelitzadores, procedents d'altres països europeus.

Un dels principals trets que singularitza el protestantisme espanyol i català, a diferència d'altres països occidentals, és el poc pes que tenen les esglésies 'històriques', davant la força i l'implementació que tenen pentecostals i altres moviments carismàtics, que van aparèixer sobretot a principis de segle XX als Estats Units.

Davant del conservadorisme i fonamentalisme bíblic que caracteritza el pentecostalisme, les esglésies històriques -luterans, anglicans, metodistes i presbiterians o reformats- han fet durant les darreres dècades una clara aposta per l'ecumenisme, el diàleg interreligiós, la igualtat absoluta entre home i dona i cada vegada són més les esglésies que comencen a beneir les parelles del mateix sexe.